

достоинство не угодява на челоуѣцы-те освенъ
когда-то който го има е добръ, смиренномудренный,
и не го има за нищо. Ако Богъ тя е направилъ
да ся родиши отъ благородны родители, внимай
да не ся разгордѣиши, ради мала-та тая честь. А-
ко бѣ твой отецъ благороденъ старайся да стани-
ши и ты. Покажи намъ твои-те добродѣтели, и не
на прародители-те ся. Во всяко состояніе во всяко
звание, когда е челоуѣкъ почтенъ, быва сльвенъ и бла-
городенъ. Не почитай челоуѣка зарадъ негово-то со-
стояніе, но почитай го, ако душа-та му има нешто
достойно за почитаніе. Не буди горделивъ зарадъ су-
етно богатство: зацо, ако Богъ е поискалъ да тя на-
полни съ свои-те благодѣнія, ако си по высокъ отъ
сиромаша, то Богъ го стори за да утѣшиши душа-
та на сиромаша. Не мысли че си сторилъ големо
дѣло, ако си сторилъ добро, споредъ возможность-
та си. Воистинну разумный челоуѣкъ е смиренъ и
казува въ себе си. Оный кой-то струва добро, испол-
нява должность-та си горделивый и за най големе
или най малка погрѣшка никогда не казува, че е
сбаркалъ. Но когда получи казуваа че онъ е досто-
инъ, и когда не успѣе отдава го на судьба-та Че-
лоуѣкъ почти всегда причинява на себѣ си свои-
те злополучія: истина-та обаче го скорби, и го при-
тѣснява: и вмѣсто да укорява свои-те пороцы и по-
грѣшкы, самолюбіе-то му го прави да укорява все-
гда судьбата.

Единъ добродѣленъ е кой-то има смиренномудріе и